

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел./факс 02 905 75 03

Изх. № ЖС-02-42-РЗ/17.1.17
Дата: 28.09.2017г.

РЕШЕНИЕ

ТЕОДОРА ТОЧКОВА – главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС), като разгледа постъпилото възражение от Чавдар Костов – съдия в Софийски районен съд (СРС), заведено с вх. № 7798/13.06.2017 г. (вх. рег. № КЖ-02-42/17 от 13.06.2017 г.) по описа на ИВСС срещу Акт за резултати от извършена проверка по възлагане с решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 27, т. 1 от 06.12.2016 г. в Софийски районен съд, наказателно отделение (НО), наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, в частта му досежно констатациите и изводите за наказателните дела от общ характер, на доклад на съдия Костов и отправената препоръка да му бъде обърнато внимание по реда на чл. 327 от Закона за съдебната власт, за да се произнесе взе предвид следното:

Подателят на възражението отбелязва, че 103 състав, на който е председател, разглежда значителни по обем и тежест наказателни дела, като голяма част от тях са с повече от един подсъдим и немалко пострадали, и е един от „най-тежките състави на наказателното отделение на СРС“. Сочи, че през 2012 г. поради промяна на съдебния състав – напускане на един от съдебните заседатели, разглеждането на над 80 дела е започнало отначало, а през 2011 г. на 103 състав със заповед на председателя на СРС са разпределени за ново разглеждане над 10 бр. наказателни дела, които не са били приключени с окончателен съдебен акт от предходния председател на състава.

На следващо място, във възражението, съдия Костов оспорва констатациите на проверяващия екип, касаещи фактическата и правна сложност на делата, разгледани от председателствания от него 103 състав. Вместо това, поддържа мнение, че съставът е разгледал и разглежда едни от най-тежките дела, което според възразилия, ведно с гореизложеното още веднъж показва, че натоварването на съдебния състав е било много над средното за наказателното отделение на СРС. За илюстрация на твърдението си, съдия Костов обръща внимание, че по НОХД № 696/2007 г. е третият председател на състав като предстои приключване на делото, но в различни периоди последното е било на доклад на други съдии, а в Акта не е открит период, в който е разглеждано от 103 състав.

Наред с това, съдия Костов възразява и срещу съдържащите се в Акта констатации, според които не е проявил нужната активност при издирване и призоваване на участниците в процеса. Заявява, че винаги и във всички случаи е предприемал съответните действия за призоваване на страните и свидетелите, като е изисквал съответните справки и свидетелите са призовавани на всички известни адреси. Уточнява, че за част от свидетелите, заминали извън страната, са съществували изключителни затруднения по призоваването им, а същевременно техните показания са били от съществено значение за разкриване на обективната истина по делата.

Сочи, че голяма част от съдебните заседания са отлагани по причини, които не могат да се вменят във вина на съда, а именно невявяване на подсъдим/подсъдими, за които съдът при съответните предпоставки се е произнасял по реда на чл. 66 от НПК, като е изменял мярката им за неотклонение, въпреки че са били налични и обективни причини за невявяването им или са били налице данни, че съответният подсъдим се намира в място за лишаване от свобода, където е бил задържан по друго дело. Като други причини за отлагане на съдебните заседания по делата, разглеждани от председателствания от него 103 състав, съдия Костов е посочил и невявяване на защитник, поради обстоятелството, че е бил ангажиран по друго дело в по-горестоящ съд, невявяване на пострадали лица, финансова невъзможност на свидетелите да пътуват от друго населено място до гр. София, за което са депозирали молби, въпреки указанията, че ще им бъдат заплатени пътните разноски и при невявяване без уважителни причини, ще бъдат санкционирани. Според възразилия са налагани и глоби, и е постановявано принудително довеждане. Във връзка с гореизложеното, съдия Костов намира, че е упражнил санкционните си правомощия за дисциплиниране на страните в процеса.

На следващо място, подателят на възражението уточнява, че по две от делата, за които в Акта е посочено, че са спрени и не са предприети действия от председателя на съдебния състав, има издадени съответни разпореждания за изискване на регулярни тримесечни справки за преценка на основанията за възобновяване на същите.

На последно място, съдия Костов подчертава, че „не малка част от делата, включително всички проверени такива, и в частност – НОХД № 12296/2011 г., НОХД № 18681/2013 г., НОХД № 15801/2011 г., НОХД № 17801/2011 г., НОХД № 4345/2014 г., НОХД № 19837/2012 г., НОХД № 22973/2011 г., НОХД № 2367/2009 г., НОХД № 15988/2011 г., НОХД № 5930/2013 г., НОХД № 7020/2011 г., НОХД № 13473/2012 г. и НОХД № 24474/2011 г. са приключили с окончателен съдебен акт – присъда“.

В подкрепа на наведените във възражението доводи, подателят му прилага към него и справки за натовареността на 103 състав на СРС, НО, за 2013-2016 г. и за натовареността му спрямо другите състави, които според него потвърждават, че натовареността на 103 състав спрямо другите състави за тези години е била значително по-висока от средната и че в началото на

периода състава е имал над 400 дела на производство, а към момента същите са около 220 бр.

По изложените съображения, моли да бъде постановено решение, с което да се отмени направената препоръка на проверяващия екип - да му бъде обърнато внимание по реда на чл. 327 от ЗСВ.

След като се запозна с доводите в постъпилото възражение и приложенията към него, с Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС и приложенията към него материали, главният инспектор на ИВСС, за да се произнесе прецени:

Възражение с вх. № 7798/13.06.2017 г. (вх. рег. № КЖ-02-42/17 от 13.06.2017 г.) по описа на ИВСС, е подадено от легитимирано лице в срока по чл. 58, ал. 3, изр. 2 от ЗСВ. Чавдар Костов е съдия в Софийски районен съд, дейността му е била предмет на процесната проверка и в горепосочения Акт се съдържат констатации, изводи и препоръки за неговата работа. Видно от приложеното към преписката писмо с изх. № 9001430 от 27.07.2017 г. на административния ръководител – председател на СРС и приложения към него списък, Актът за резултати от извършената проверка е връчен на съдия Костов срещу подпис на 06.06.2017 г. Възражението е подадено лично от съдия Чавдар Костов в Инспектората към Висшия съдебен съвет на 13.06.2017 г. Поради горното, главният инспектор приема, че възражението е допустимо.

Разгледано по същество, възражението е **неоснователно** по следните съображения:

I. Във връзка с първият пункт от възражението – досежно разгледаните от 103 състав дела, чийто председател е възразилия, най-напред следва да се уточни, че съдия Костов не оспорва констатациите в Акта за резултати от извършената проверка, касаещи нарушенията в организацията му на работа, с които неоправдано е забавил производството. Напротив, изтъква единствено причините за допуснатите просрочия: прекомерната натовареност и фактическата и правната сложност на делата, разпределени на доклад на 103 състав. Предвид сочената от съдия Костов фактическа и правна сложност на делата, разгледани от 103 състав, е необходимо да се посочи, че по всяко от проверените дела е отбелязан както предметът му, така и броят на подсъдимите, на свидетелите и на вещите лица и на изготвените от последните експертизи. Това само по себе си, ведно със съдържащите се в Акта данни за извършените от компетентните органи процесуално-следствени действия, е дало основание на проверяващите да изведат изводи за фактическата и правната сложност на всяко конкретно дело, макар и в частта от Акта, касаеща досъдебното производство, като тези изводи са съобразени с възприетите критерии в Тълкувателно решение № 35 от 6.XI.1990 г. по н. д. № 26/90 г., ОСНК.

Що се отнася до наведените от възразилия доводи, че натовареността на председателствания от него съдебен състав е била много над средната за наказателното отделение на СРС, е необходимо да се подчертае, че това

обстоятелство е коректно отбелязано и в самия Акт - на стр. 40, където изчерпателно е посочен броят на разгледаните и свършените от състава дела по години. Наред с това, е нужно да се обърне внимание и на факта, че натовареността на съдебния състав е въпрос, който подлежи на обсъждане не въобще, а единствено във връзка с евентуална процедура по ангажиране на дисциплинарна отговорност, каквато в случая не е иницирирана. Проверяващият екип, отчитайки допуснатите от съдия Костов закъснения при разглеждането на делата и при приключването им в законоустановените срокове, и с оглед недопускането им в бъдеще, е дал препоръка само за приемане на дисциплинираща мярка. Поради това главният инспектор няма да излага подробни съображения по тази част от възражението.

За прецизност на настоящето изложение, обаче следва изрично да се наблегне, че обратно на твърденията на възразилия - в Акта ясно са разграничени периодите, през които съответното проверено дело е било на доклад на съдия Чавдар Костов. Конкретно по отношение на НОХД № 696/2007 г., проверяващият екип на стр. 724, абз. III-ти и IV-ти от Акта е посочил, че образуването на 18.01.2007 г. е насрочено за 04.04.2007 г. с разпореждане от 30.01.2007 г. на съдия Борис Динев, а от 04.04.2007 г. делото е разглеждано от съдия Емилиян Лаков. По-нататък, на стр. 725, абз. VI-ти е отбелязано, че разглеждането на делото е започнало отначало, след като е насрочено за 20.12.2010 г. с разпореждане от 20.10.2010 г. на съдия Чавдар Костов. Видно от горното, така описаните периоди точно и категорично показват времето, през което НОХД № 696/2007 г. по описа на СРС, НО, 103 състав е било на доклад на всеки от тримата упоменати съдии.

Предвид изложеното, възражението в тази му част е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

II. На следващо място, във връзка с частта от възражението, касаеща проявената активност от страна на съдия Костов при издирване и призоваване на подсъдими, защитници и свидетели, е необходимо да се изясни, че възразилият отново не оспорва констатациите на проверяващите, според които съдията-докладчик не е използвал адекватно предоставените от процесуалния закон способности за дисциплиниране на участниците в процеса. Вместо това, съдия Костов повтаря причините за отлагане на делата, посочени и в Акта и твърди, че е налагал глоби и е постановявал принудително довеждане на неявилите се свидетели, с което е упражнил санкционните си правомощия. Предвид наведените от съдия Костов съображения, че съдебните заседания са отлагани поради наличието на затруднения при призоваване и при подадени молби от свидетели и страни в производствата по разпределените му на доклад дела, обаче следва да се припомни, че всички тези причини, несъмнено са довели до закъснения при разглеждането и решаването на делата в разумен срок по смисъла на чл. 22, ал. 1 от НПК и чл. 6, ал. 1 от ЕКЗПЧОС още на първата инстанция. Поради това, макар и част от тях да са обективни, наличието им следва да се разглежда през призмата на практиката на ЕСПЧ, която е трайна и последователна по отношение на отговорността за допускането на забавата

при разглеждането и решаването на делата. Така напр. според Европейския съд в Страсбург при проблеми, свързани с осигуряване на свидетелски показания, е налице забавяне на производството по вина на съда (В такава насока са Решение от 15.07.2005 г. на ЕСПЧ по делото Асенов срещу България, § 95; Решение от 22.12.2004 г. на ЕСПЧ по делото на Илиев срещу България и др.). Нещо повече, ЕСПЧ изрично е уточнил, че макар съдът да е налагал глоби и да е търсил съдействието на полицейските органи за принудителното довеждане на свидетелите, то тези мерки са били очевидно неефективни на практика, поради което съдебния състав е бил длъжен да открие подходящи процесуални или други мерки за ограничаване на закъсненията до техния минимум. (В този смисъл е напр. Решение от 28.04.2005 г. на ЕСПЧ по делото Колев срещу България, § 96). До същият извод – че отговорността за допуснатите забави е на съда, ЕСПЧ е достигал и при отлагане на делата поради неявяване на защитник на подсъдимия (напр. Решение от Решение от 2.02.2006 г. на ЕСПЧ по делото на Василев срещу България, § 94). Предвид изложеното, съдът може да бъде държан отговорен за многократното отлагане напр. на НОХД № 7020/2011 г. и НОХД № 3497/2009 г., на доклад на 103-ти състав, председателстван от възразилия, тъй като първото е отсрочвано 4 пъти поради отсъствието на защитника на подсъдимия, а второто – 7 пъти вследствие неявяване на защитника на подсъдимия или на повереника на частния обвинител и граждански ищец.

С оглед на горното, наведените от съдия Костов доводи, че причините за отлагането на делата, предмет на проверката на ИВСС, не са по вина на съда, не могат да бъдат споделени, поради което възражението и в тази му част се явява неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

III. По отношение на твърденията на възразилия, че по две спрени дела, чиито номера не сочи, са налице разпореждания за изискване на регулярни тримесечни справки за преценка на основанията за възобновяването им, е нужно на първо място да се уточни, че се касае до НОХД № 7344/2013 г. и НОХД № 17071/2012 г., двете по описа на СРС, НО, 103 състав. На следващо място, следва да се подчертае, че независимо от първоначално издадените определения за изискване на справки за резултатите от издирването на подсъдимите по двете дела, по първото от тях не е изпращано писмо до Сектор „Издирване” на СДВР в продължение на 2 години и девет месеца - от 03.04.2013 г. до 14.01.2016 г. и впоследствие от последната посочена дата до момента на проверката на делото от ИВСС – 06.03.2017 г. (1 година и 2 месеца) – обстоятелство, установено от проверяващия екип и описано на стр. 769, абз. X от Акта и неоспорено от възразилия. По второто - информация за местонахождението на подсъдимия не е изисквана в периода от 04.11.2015г. до 07.03.2017г. – факт, подчертан и от проверяващите на стр. 804, абз. II от Акта и също неоспорен от съдия Костов. Поради тези обстоятелства не може да се приеме, че възразилият в качеството си на съдия-докладчик по посочените дела е положил достатъчни усилия за възобновяване на производството по тях и за преодоляване на пречките, довели до преустановяване на висящността на процеса.

Ето защо възражението и в тази му част следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

IV. На последно място, за пълнота на изложението, с оглед съдържащите се във възражението твърдения, че всички проверени, и в частност 13 дела, са приключени с присъда, следва най-напред да се конкретизира, че от посочените от съдия Костов 13 дела само 6 (НОХД № 12296/2011 г., НОХД № 17801/2011 г., НОХД № 4345/2014 г., НОХД № 19837/2012 г., НОХД № 22973/2011 г. и НОХД № 2367/2009 г.) са приключили с присъда към времето на проверката на ИВСС, като по три от тях мотивите не са били изготвени в срока по чл. 308, ал. 1 от НПК. Други две от цитираните от възразилия дела (НОХД № 18681/2013 г. и НОХД № 15801/2011 г.) не са били предмет на проверката на Инспектората, а по 2 от делата, споменати от съдия Чавдар Костов срокът за изготвяне на мотивите към присъдите не е бил изтекъл към момента на извършване на проверката на ИВСС. Останалите 5 дела, посочени от възразилия не са били приключени към момента на проверката на ИВСС. Наред с горното, е необходимо изрично да се подчертае, че проверката на ИВСС по образуването, движението и приключването на 341бр. НОХД в СРС и съответните досъдебни производства към тях е възложена на ИВСС с Решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 27, т. 1 от 06.12.2016 г., вследствие сигнал на главния прокурор на Република България. От тези 341 дела 41 броя са били на доклад на съдия Чавдар Костов, т. е. 12,02 % от всички неприключили в срок над 2 години НОХД в СРС, посочени в сигнала на главния прокурор на Република България. От тези 41 забавени дела, към датата на проверката, видно от констативната част на Акта за резултати на ИВСС с присъда са приключени само 7 броя или само 17,07 % от всички дела, на доклад на 103 състав, председателстван от възразилия, които са подлежали на проверка съобразно решението на ВСС - резултат, който не сочи на добра организация на работата, поради което възражението и в тази му част се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Предвид изложените съображения, неоснователно се явява и искането на възразилия съдия за отмяна на препоръката по т. 2 от раздел Препоръки на Акта за налагане на дисциплинираща мярка по чл. 327 от ЗСВ на съдия Чавдар Костов, отправена към административния ръководител на СРС.

Мотивиран така и на основание чл. 59 от Правилника за организацията на дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет и за дейността на администрацията и на експертите, главният инспектор на Инспектората към ВСС

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно възражение с вх. № 7798/13.06.2017 г. (вх. рег. № КЖ-02-42/17 от 13.06.2017 г.) по описа на ИВСС, подадено от Чавдар Костов – съдия в Софийски районен съд срещу Акт за резултати от извършена проверка по възлагане с решение на съдийската колегия на ВСС

по протокол № 27, т. 1 от 06.12.2016 г. в Софийски районен съд, наказателно отделение (НО), наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС.

Решението е окончателно.

Решението да се изпрати на Чавдар Костов – съдия в Софийски районен съд, на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се приложи като неразделна част от Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС- на хартиен носител.

Да се изпрати на Александър Ангелов – административен ръководител - председател на Софийски районен съд, приложено към Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от Акта – на хартиен носител, с известие за доставяне.

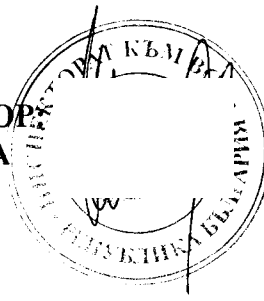
Да се изпрати на административния ръководител - председател на Софийски градски съд, приложено към Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Даниела Дончева – административен ръководител - председател на Софийски апелативен съд, приложено към Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Лозан Панов – председателстващ съдийската колегия към ВСС, ведно с Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, приложено като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Сотир Цацаров – председателстващ прокурорската колегия към ВСС, ведно с Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, приложено като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

**ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР
ТЕОДОРА ТОЧКОВА**

ТТ